

ΕΤΕΡΟΝ - Ο ΠΑΛΙΝΝΟΣΤΩΝ ΣΥΖΥΓΟΣ (2)

Γλυκοχαράζει η Ανατολή και γλυκοφέγγει η Δύση,
Παν τα πουλάκια στις βοσκές, γυναίκες παν να πλύνουν,
Πάω κι εγώ το μαύρο μου, πάω να τον ποτίσω,
Βρίσκω μια κόρη λυγερή σ' ένα βαθύ πηγάδι.
-Κόρη μου, βγάλε μας νερό κι εμένα και του μαύρου.
Δώδεκα φορές έβγαλε στα μάτια δεν την είδα,
Κι απάνω πια στις δεκατρείς σήκωσε το κεφάλι,
Ο μαύρος μου χλιμίντρισε και η κόρη αναστενάζει.
-Κόρη μου, γιατί θλίβεσαι και βαριαναστενάζεις;
-Άντρας μου πάει στην ξενιτιά και δέκα χρόνους λείπει,
Ακόμα δυο τον καρτερώ, στους τρεις τον ανταμώνω,
Κι αν δεν έρθει στους δεκατρείς, καλόγρια θα γίνω.
-Για πες μου τα σημάδια του μήπως και τον γνωρίζω.
-Ήταν ψηλός, ήταν λιγνός, ήταν καμαρωμένος,
Ήτανε καιπραματευτής στον κόσμο ξακουσμένος.
-Κόρη μου, πέθανε ο άντρας σου εδώ και πέντε χρόνους,
Κι εγώ του δάνεισα πανί, μου 'πε να με πληρώσεις,
Εγώ φιλί του δάνεισα, μου 'πε να μου το δώσεις.
-Πανί, κερί αν του δάνεισες, εγώ θα σου το δώσω,
Μα το φιλί αν τους δάνεισες, αυτός να σου το δώσει.
-Κόρη, εγώ είμ' ο άντρας σου, εγώ είμαι κι ο καλός σου.
-Αν είσαι εσύ ο άντρας μου, αν είσαι εσύ ο ίδιος,
Πες τα σημάδια του σπιτιού και τότε να πιστέψω.
-Έχεις μηλιά στην πόρτα σου, μηλιά μες την αυλή σου,
Έχεις και χρυσοκάντηλο μέσα στην κάμαρή σου.
Αυτά τα ξέρει η γειτονιά, τα ξέρει ο κόσμος όλος,
Πες μου σημάδια του κορμιού και τότε να πιστέψω.
Έχεις ελιά στα στήθη σου κι ελιά μες τη μασχάλη,
Κι ανάμεσα στα δυο βυζιά σφυρί μαργαριτάρι.
-Εσύ είσαι ο άντρας μου, έλα στην αγκαλιά μου.